

Vidlák: Stále to platí

- editor007 | 22. března 2024

ČESKO: Když jsem se v roce 2022 zvednul z domácího gauče a rozhodl se, že nebudu jen blogersky nadávat na poměry, ale pokusím se k jejich změně přispět skutečnou aktivitou, záhy mi život začal formulovat teze a strategie, podle kterých se snažím pracovat.

Dnes si je zopakujeme. Už proto, že na zítra svolává Jindra Rajchl demonstraci, na kterou přijedou lidé z celé republiky a já u všech předchozích byl a dost jsem se snažil, aby účast byla co nejhojnější.

Vždycky jsem říkal, že nezáleží, kdo nás svolává. O úspěchu demonstrace nerozhodují slova z pódia, ale prostý počet účastníků. Současní mocipáni se stejně nevyznají ani v tom, co nás spojuje, ani v tom, co nás rozděluje. Pro ně buď počet nespokojených roste a to je průser a nebo klesá a to je pohoda. Na Václaváku všichni ze Strakovky koukají na tu tramvajovou trať v dolní třetině. Pokud lidé zaplní náměstí víc než k té trati, nespokojenost roste. Pokud méně, mohou si utřít pot z čela a dál škodit této zemi a zavlékat nás do války proti Rusku.

Na demonstraci chodíme, aby se libtardi lekli. Aby se dělo něco, co se normálně neděje. Demonstrace sama o sobě nezmění poměry, ale přispívá k nervozitě vládní věrchušky, která pak může začít dělat chyby. Demonstrace Fialu nenahradí novým premiérem. To udělají až volby, ale pokud chceme, aby dopadly alespoň trochu podle našich představ, je třeba Pětikolce hulákat pod okny, je třeba místo do ZOO chodit na demonstrace a je třeba se bouřit.

Stále to platí.

Stejně tak jsem vždycky říkal, že bojujeme proti něčemu, co vznikalo dlouhá desetiletí a až se zvolením Gummy na Hrad to dokončilo svůj pochod institucemi. Až teď získala liberální demokracie všechny mocenské posty v zemi. Chtěli to už dlouho, ale vždycky tam byl nějaký Klaus, Zeman, Babiš, Paroubek a další, kteří jim do jejich představ o sluníčkové budoucnosti sypali písek. I dnes se ukazuje (třeba s Istanbulskou úmluvou), že v senátu ještě nejsou všichni na jejich vlně. Zatím ještě ne.

Zároveň liberálové udělali chybu, že příliš brzy sundali své demokratické masky. Příliš brzy začali vypínat nepohodlné weby, příliš brzy se rozhodli vyhrát válku na Ukrajině čistě pomocí propagandy, příliš brzy spustili grýndýl, příliš brzy začali lid zbídačovat. Ano, ovládli mocenský aparát, ale neovládli ho do hloubky. Ještě je u nás příliš mnoho nepodvolených, ještě pořád se dá ve škole něco naučit, ještě nejsou všichni vymaštění a ještě pořád nemají všichni levé ruce.

Náš odpor proti takové struktuře bude náročný a neexistuje pro něj žádná zkratka. V dnešní době se nevyhrává geniálními manévry ještě geniálnějších vůdců, ale prostou houževnatostí. Vyhrává se zatnutými zuby, ochotou k prohrám, vyhrává se osobní angažovaností, trpělivou a dlouhodobou prací, vyhrává se schopností snášet větší nepohodlí než soupeř. Tam, kde mají liberálové zlaté hodinky, tam my musíme mít čas. Neexistuje žádný milník, za kterým se to už zaručeně zlomí a pak budou následovat samá pozitiva a sociální jistoty.

Stále to platí.

Od posledních parlamentních voleb, kde propadlo milion hlasů, říkám, že propadlo milion hlasů voličů malých stran. Tedy těch stran, které nemají přístup do televize, nemohou si dovolit velkou kampaň a nemají bohaté či mafiánské sponzory, vid', Vítku? Tito voliči chodí spolehlivě k volbám a

sledují alternativní média, protože jinak by se o hentěch Trikolorách, Přisahách, Volných blocích, Svobodných, KSČM a dalších stranách vlastně neměli šanci dozvědět.

Říkal jsem, že zaměřit se na tyto voliče, je nejsnazší strategií pro jakéhokoliv politického lídra. Jsou snadno oslovitelní, protože prakticky všichni mají fejsbůky, čtou Vidlákovy kydy, či Parlamentní listy, sledují Rádio Universum, apod, apod. Vždycky jsem volal po jednotě, ale od začátku mi bylo jasné, že z toho nic nebude. Alternativa není pětikoalice a voliči Alternativy svým lídrům neodpustí zradu ideálů ve jménu společných kandidátek. Koneckonců, ať napíšu jakékoliv politické jméno, okamžitě se najde velké množství mých čtenářů, kteří k němu mají výhrady. Z toho vznikly všechny ty jistoty, že kopu za Babiše, Okamuru, Rajchla, Konečnou a další. Stačilo o zmíněných politicích napsat cokoli pozitivního a rázem mě měli přečteného a viděli mi až do žaludku.

Jde o to, aby v příštích volbách ty hlasy nepropadly. Tečka. Aby je dostali především ti, kteří se do sněmovny dostanou. Před minulými volbami jsem varoval před volbou kterýchkoliv jiných stran než ANO a SPD. Bohužel se mi to tenkrát vyplnilo. Tentokrát bych chtěl, aby to dopadlo lépe. A ne, nebude jeden nový vítězný lídr, který všechny sjednotil. Bude jich zřejmě víc a budou mezi nimi i ti, kteří zase jen odčerpají hlasy. Je třeba doufat, že se tito slibovači v politice zdiskreditují ještě dřív, než na sněmovní volby dojde. V tomto ohledu se celá řada pozitivních i diskreditujících počinů už odehrála a na dalších se usilovně pracuje. Vzniklo nám pravicové PRO, levicové STAČILO!, koalice SPD a Trikolory, Přisahy a Motoristů... ale také třeba Láda Vrabel nebyl schopen ani splnit zákonné náležitosti, které vyžaduje zákon o politických stranách. Nemusí mu to být líto, nebude v tom sám.

Lidský život je prostě nedokonalý. Jedna velká spojená kandidátka z toho není a ani nemůže být. Ale mějme na paměti, že to neděláme kvůli výběrovému řízení na toho nejlepšího, echt dokonalého, osvíceného a nejlepšího vůdce, ale naším zájmem primárně je, ABY NEPROPADALY HLASY.

Tohle také stále platí.

Už dva roky říkám, že je zapotřebí vrážet hlavou do zdi a když se nezboří, je třeba na ni dlouhodobě močit. Je zapotřebí s ní viklat, protože nikdy nevíme, kdy se jí podaří vyviklat. Nevíme, jaká strategie bude úspěšná, nevíme, co se honí Fialovi v lebce. Každopádně je třeba bojovat tak, aby bylo možné bojovat i zítra. Nevydat se ze všech sil ani ze všech peněz, nevsázet všechno na jednu kartu, vždycky stát rozkročení na více pilířích, vždycky mít i plán B a nejlépe i plán C.

A tohle také platí.

Mimochodem... už před první demonstrací v září 2022 jsem řekl, že Jindra Rajchl spojil s demonstracemi svou politickou budoucnost. Budťo na nich vyroste a nebo na ně dojde.

A to také pořád platí.

Kdo můžete, běžte v sobotu zase zaviklat fialovou vládou. Kdo se nebouří, ten nic nedostane, kdo se nedomáhá, ten nebude nic mít, kdo fandí z gauče, jako by nefandil. Nezáleží na tom, kdo svolává, ale sakra záleží na tom, kolik lidí přijde. Vítězství nebude dosaženo nějakým geniálním proslovem nebo manévrem při průvodu, ale prostou houževnatostí a četností. Voda rozhlodá i kámen. Nikoliv silou a mocí, ale vytrvalým působením.

Já se tentokrát omlouvám. Byl jsem na všech velkých demonstracích, ale právě tuto sobotu se budu (krom jiného) na jisté schůzce snažit o plán B a C.

Přeji vám dobré počasí a hojnou účast.

AUTOR: Vidlák

[ZDROJ](#)